

Modernisering van de Monumentenzorg

Het rijk heeft een nieuwe visie op de monumentenzorg neergelegd in de beleidsbrief **Modernisering van de monumentenzorg (MoMo)**. Samenvattend kan de beweging die het rijk wil realiseren kort getypeerd worden als: minder sectorale regelgeving achteraf en een meer generieke borging vooraf.

Dit betekent een duidelijke verandering in het rijksbeleid:

- Van object- naar gebiedsgericht,
- Cultuurhistorische belangen worden niet langer beperkt tot monumenten,
- Cultuurhistorie moet integraal onderdeel worden van alle overwegingen in het ruimtelijk planproces waardoor een meer afgewogen keuze mogelijk is,
- Maatschappelijke organisaties en burgers moeten meer worden betrokken.

In november 2009 stemde de Tweede Kamer in met de beleidsbrief Modernisering van de Monumentenzorg. Deze beleidsbrief geeft de nieuwe visie van de minister van het toenmalige OCen W op de monumentenzorg weer. De visie is geschreven mede namens de ministers van het toenmalige LNV en VROM. In de beleidsbrief staan drie pijlers centraal:

Pijler 1: Cultuurhistorische belangen meewegen in de ruimtelijke ordening

We beschermen monumenten, stadsgezichten en beoordelen cultuurhistorische waarden in de m.e.r. gebieden. Maar dat is niet meer genoeg. Overal in steden, dorpen en landschappen zijn plaatsen van herinnering, plaatsen waar onze voorouders waarden hebben gerealiseerd, plaatsen die toeristen en bezoekers waarderen. Die kun je niet allemaal tot beschermd monument of gezicht benoemen, maar ze zijn wel onderdeel van de manier waarop we ons land beleven, inrichten en gebruiken.

Goede ruimtelijke ordening betekent dat er een integrale afweging plaatsvindt van alle belangen die effect hebben op de kwaliteit van de ruimte. Eén van die belangen is de cultuurhistorie. Het bestemmingsplan is een belangrijk instrument om cultuurhistorische waarden in een gebied te beschermen.

Ondanks de nodige aanzetten daartoe in de afgelopen jaren, is de cultuurhistorie nog lang niet in de haarvaten van ons ruimtelijke ordeningsstelsel doorgedrongen. Monumentenambtenaren, organisaties en betrokken burgers staan nogal eens met lege handen als plannen worden ontwikkeld; er is geen harde basis om "aan tafel" te komen. Zo kan het gebeuren dat ruimtelijke ontwikkelingen worden opgestart zonder dat de cultuurhistorie voldoende betrokken wordt bij de afwegingen. Om meer vorm en inhoud te geven aan de borging van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening zullen gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen rekening moeten gaan houden met cultuurhistorische waarden. Dat betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en daar conclusies aan moeten verbinden die in een bestemmingsplan verankerd worden.

Pijler 2: krachtiger en eenvoudiger regelgeving

Monumentenzorg wordt steeds meer het domein van burgers. Zij verwerven, al dan niet georganiseerd, steeds meer kennis,

verrichten studies, en laten weten wat voor hen belangrijk is. De afstand tussen expert en leek wordt kleiner. Zo kunnen lokale betrokkenen meer kennis hebben over een specifiek gebouw of gebied dan erfgoedspecialisten.

Ik wil de kennis van burgers beter gebruiken. Maar daar mag het niet bij blijven. Ook hun waarden moeten sterker door gaan klinken. Experts bewaken de authenticiteit en representativiteit van monumenten. Burgers vinden de vraag naar 'echt' en 'onecht' weliswaar vaak ook belangrijk, maar meestal zien ze andere zaken als belangrijker: de sociale of sociaal-economische functie van een monument, hun beleving van het gebouw, de herinneringen die ze er hebben liggen. Dat perspectief verdient meer ruimte in een modern monumentenbeleid.

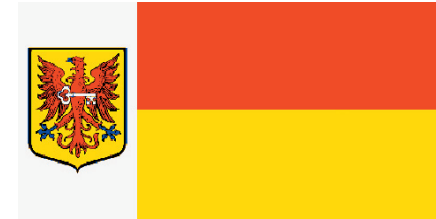
Naast de burger krijgt ook de monumenteneigenaar meer ruimte. De overgrote meerderheid van monumenteneigenaren is trots op zijn monument en is bereid om extra moeite te doen en extra kosten te maken om het te onderhouden. Ik wil hen het vertrouwen schenken dat zij verdienen, door meer vrijheden en keuzemogelijkheden te geven en hen optimaal te faciliteren. Daar waar procedures geen of geringe meerwaarde leveren voor het monument, maar wel een aanzienlijke last zijn voor de eigenaar, zal flink worden ingegrepen. Dit betekent dat er minder, kortere en eenvoudiger procedures komen. Meer energie zal gaan naar wat echt een meerwaarde kan leveren: transformaties van panden, complexen en landschappen, naoorlogse woonwijken, herbestemming.

Pijler 3: Bevorderen van herbestemmingen

Onze leefomgeving transformeert voortdurend. Met het veranderen van onze maatschappij veranderen ook leefstijlen en ruimtegebruik.

Lees verder op pagina 7

ChristenUnie Apeldoorn pag. 8

ChristenUnie

FractieNieuws

15e jaargang nr. 1

<http://apeldoorn.christenunie.nl>

Van de fractievoorzitter

Nu ik dit schrijf, is het drie dagen na de Statenverkiezingen. Deze zijn voor de ChristenUnie erg teleurstellend verlopen. Een verlies van 30 tot 40% van het aantal statenzetels is erg veel, zeker voor een stabiele partij als de onze.

Daarbij mag rustig gezegd worden dat de uitslag in 2007 juist erg gunstig was. Mede in het licht van de beide verkiezingen vorig jaar, die beide minder gunstig voor de ChristenUnie uitpaktten dan die van de keer daarvoor, was verlies logisch. Het verlies was ditmaal wel erg groot. Dat onze landelijk voorzitter stelde dat er fundamentele bezinning moet komen, is logisch en juist.

Bezinning

Een aantal vragen kan dan aan de orde komen.

Was de ChristenUnie de laatste tijd voldoende zichtbaar?

Die zichtbaarheid mag niet worden verwacht van onze Statenleden. Daarvoor hebben media en burgers te weinig aandacht voor het politieke werk in de provincies. Raadsfracties zijn vaak iets zichtbaarder, maar de zichtbaarheid wordt meestal afgemeten aan de fractie in de Tweede Kamer.

Was het beeld dat in het land bestaat over het politieke profiel van de ChristenUnie ook het gewenste beeld?

Dat beeld is veelal dat de ChristenUnie bij het linkse blok behoort. Er zijn verschillende argumenten aan te voeren waarom dit beeld onjuist is (denk aan de politiemissie naar Kunduz in Afghanistan), maar het beeld blijft bestaan.

Waarom hebben wij onze kiezers niet beter aan de ChristenUnie kunnen binden?

Blijkbaar is het zo dat ook de kiezers die eenmaal op de ChristenUnie hebben gestemd, een volgende keer net zo gemakkelijk thuis blijven of op een andere partij stemmen. Deze kiezers vinden ons blijkbaar niet uniek.

Hebben wij de kiezers voldoende bereikt met onze standpunten?

Dat laatste is niet eenvoudig. Als je de laatste zaterdag voor de verkiezingen op de markt probeert je standpunten aan de mensen te verkopen, dan willen erg veel voorbijgangers geen folder aannemen, laat staan dat je met hen in gesprek komt. Onze wereld is niet meer die van 1950 of 1960, maar kiezers bereiken is geen luxe, maar noodzaak.

Hebben wij, om aantrekkelijk te worden voor nieuwe groepen potentiële leden, misschien onze aantrekkingskracht voor bestaande leden verloren?

Ik weet van dichtbij dat dit laatste zeker geld voor leden uit het GPV.

Is het wel reëel als principieel christelijke partij permanente groei te verwachten?

Plaatselijk

Gedeeltelijk raken deze vragen ook ons plaatselijke politieke optreden. Wil een politieke vereniging leven, dan moet daar debat zijn. Binnen de fractie wordt dat debat terdege gevoerd, maar dat beperkt zich vaak tot de onderwerpen van die ene week. Het debat met de leden ontbreekt te veel. Ik weet ook niet goed hoe dat moet. Daarom hoor ik graag van u wat uw ideeën hierover zijn. Op een ledenvergadering is hooguit 20% van onze leden aanwezig en meestal minder. In de beperkte tijd die beschikbaar is, kan een onderwerp maar zelden

uitgebreid worden besproken. Die enkele keer dat het wel kan, is de voldoening dan ook des te groter. Moeten we onze website meer inzetten voor dergelijke discussies? Als ik kijk naar het aantal reacties dat we op artikelen op onze site krijgen, zie ik geen grote behoefte tot intern debat. Dat neemt niet weg dat wij zouden kunnen proberen via onze website zichtbaarder te zijn. Vindt u bijvoorbeeld dat onze fractie op de juiste manier optreedt?

Tot slot

Wat ik hierboven heb geschreven, betreft menselijke afwegingen. We mogen gelukkig stembusuitslagen in handen van onze God leggen, in de zekerheid dat zijn wegen de juiste wegen zijn, ook wanneer ze ons teleurstellen. Zijn zegen hangt niet af van ons succes.

Roelof Veen
raadslid

ChristenUnie

Definitieve uitslag Gelderse Statenverkiezingen:

De 55 zetels zijn als volgt verdeeld:

- VVD 11 (was 9)
- PvdA 9 (was 10)
- CDA 9 (was 15)
- PVV 6 (was 0)
- SP 5 (was 6),
- GroenLinks 4 (was 3)
- SGP 2 (was 3)
- ChristenUnie 3 (was 4)
- D66 4 (was 1)
- PvdD 1 (was 1)
- 50Plus 1 (was 0)

ChristenUnie Apeldoorn pag. 1

Daarmee ontwikkelt zich dus ook de manier waarop we onze historische omgeving gebruiken. Dit heeft gevolgen voor gebouwen, complexen, terreinen en landschappen, die hun functie en daarmee hun gebruik kunnen verliezen. Wanneer vervolgens het verval toeslaat, kunnen belangrijke cultuurhistorische waarden verloren gaan. Historische gebouwen, complexen of terreinen horen ook vandaag de dag betekenis te hebben. Functieveranderingen moeten rekening houden met de cultuurhistorische waarden; dit betekent bijvoorbeeld dat historische verkavelingstructuren meegenomen worden bij het inrichten van natuurterreinen of waterberging. In de archeologie bestaan aansprekende voorbeelden hoe deze waarden een rol spelen bij de inrichting van wijken en landelijke gebieden. Daarnaast moet er sprake zijn van passend gebruik om een historisch complex in stand te kunnen houden - ook als daarvoor bepaalde ingrepen in de bestaande situatie nodig zijn. De ruimte voor aanpassing kan verschillen. Natuurlijk zijn er monumenten waarbij de "transformatieruimte" niet zo groot is...

De idee dat aanpassingen aan een monument per definitie waardeverlies met zich meebrengt, deel ik dus niet. Een nieuwe bestemming kan het gebruik en daarmee de mogelijkheden tot behoud vergroten. Belangrijk zijn ook de kansen die ontstaan in de omgeving van het betreffende project. Aanpassingen aan bijvoorbeeld een karakteristiek gebouw kunnen een grote positieve uitwerking hebben op het gebied eromheen. Het Belvedere-programma, waarin door verschillende ministeries wordt gestuurd op "behoud door ontwikkeling", heeft vaak laten zien dat de interessantste oplossingen ontstaan door creatief om te gaan met de bestaande historische context.

Evangelische basisschool

In Apeldoorn start volgend jaar een evangelische basisschool. De gemeenteraad heeft in de politieke markt van 10 maart jl. laten weten niet in beroep te zullen gaan tegen de komst van deze school.

In de zomer van 2010 was door de meerderheid van de gemeenteraad bezwaar geuit tegen de komst van de school. Een aantal fracties plaatste vraagtekens bij de behoefte aan een evangelische school, omdat er al gereformeerd, reformatisch en protestants basisonderwijs in Apeldoorn is. Ook vond men de prognose onbetrouwbaar omdat door de Vereniging Evangelische Scholen (VES) geen contact is gezocht met evangelische ouders en kerken. De prognose voor belangstelling voor de basisschool in Apeldoorn is gebaseerd op onder andere een vergelijking met Arnhem. Evangelisch onderwijs is een officiële erkende richting in Nederland en heeft daarmee bescherming van de grondwet.

De ChristenUnie heeft haar verbazing geuit in de raad, dat bij de komst van de leerwijze basisschool, de gemeenteraad geen problemen had met weer een nieuwe basisschool met een eigen pedagogisch concept. Het college heeft bij het bezwaarschrift aan het Ministerie van Onderwijs het advies gegeven om een directe peiling of ouderonderzoek te verplichten, als aanvulling op de verplichte prognose. Zo'n peiling is volgens de ChristenUnie zeker het overwegen waard, maar er kleven ook nadelen aan. Voor wie zijn de onderzoekskosten? Welke status heeft de uitkomst ten opzichte van de prognose? Er zijn ook recente voorbeelden van suggestieve vraagstelling aan ouders waardoor de uitkomst van een peiling onbetrouwbaar was. Een dergelijke peiling mag de degelijkheid van een officiële prognose nooit vervangen.

Tegenstanders waren behoorlijk overtuigd van de overbodigheid van de Evangelische school. Maar het is ook mogelijk het tegenovergestelde te beweren: blijkbaar is de VES zo zeker van voldoende belangstelling dat ze aanvullend onderzoek onder ouders niet nodig acht. Voorspellen van bouwen voor leegstand is nergens op gebaseerd; met net zoveel stelligheid kan worden beweerd dat deze school zelfs een een trekker zal zijn voor jonge evangelische gezinnen om in Apeldoorn te komen wonen.

De ChristenUnie is van mening dat de vrije keuze van de ouders van doorslaggevende betekenis moet zijn bij de afwegingen van de raad en niet de angst voor verdunning of gebrek aan belangstelling. Door te redeneren vanuit dit standpunt beslist de politiek voor de ouders. Maar onze inwoners zijn zelf capabel genoeg een afgewogen keuze te maken voor de vorm van onderwijs die ze wensen voor hun kind(eren).

Als we een gastvrije gemeente willen zijn voor jonge gezinnen, is berichtgeving over een gemeenteraad die knarsetandend akkoord gaat met de komst van een basisschool, uit het oogpunt van citymarketing en positieve beeldvorming onverstandig. Wij willen in Apeldoorn toch een breed onderwijsaanbod voor onze inwoners?

Hanna Riezebos
fractievertegenwoordiger

ChristenUnie

Zondagsopening supermarkten

Velen van u zullen gelezen hebben dat sinds kort andere supermarkten op zondag geopend zijn dan voorheen. De SGP fractie in de gemeenteraad heeft zoals u wellicht hebt gemerkt hier vragen over gesteld. Misschien vraagt u zich dus af waarom onze fractie dat niet heeft gedaan. Daarom een korte uitleg.

Voor de duidelijkheid, ons standpunt over openstelling op zondag is niet gewijzigd. Handhaving van de zondagsrust is voor nog steeds reden om tegen koopzondagen en ook tegen zondagopenstelling van supermarkten te zijn. Daar komt bij dat de supermarkten gebruik, of zo u wilt misbruik, maken van de regeling voor avondwinkels.

Omdat er in Apeldoorn wettelijk maximaal 10 avondwinkels mogen zijn, betekent dit ook nog eens oneerlijke concurrentie. Waarom dan nu geen vragen vanuit de ChristenUnie fractie?

Na de eerste supermarkt die zogenaamd avondwinkel werd op zondag, heeft de gemeente Apeldoorn maatregelen genomen. De later, in 2010, afgegeven vergunningen waren voor de andere 8 supermarkten die een vergunning kregen 1 jaar geldig. Om ook andere supermarkten een kans te geven heeft het college van Burgemeester en Wethouders dit jaar besloten om

in 2011 de vergunning door loting toe te kennen. Pas als landelijke wetgeving van kracht wordt, waardoor supermarkten geen gebruik meer kunnen maken van de regeling voor avondwinkels, is het mogelijk geen vergunningen meer toe te kennen. Op dit moment is dit juridisch lastig te handhaven. Om die reden hebben we als ChristenUnie fractie geen actie ondernomen tegen de afgifte van de nieuwe vergunningen voor een jaar. Dat moment zal komen wanneer vanuit Den Haag goede wetgeving wordt gemaakt. Pas dan heeft de gemeente de mogelijkheid nieuwe vergunningen te weigeren, als er niet echt sprake is van een avondwinkel.

Arjen Tamsma
raadslid

ChristenUnie

Etalageruit met de duidelijke boodschap van de eigenaar van deze boekwinkel: ook wij hebben een sociaal leven!

Dag van de BV ChristenUnie

Op 19 maart 2011 bezocht ik in Lunteren de tweede dag van het bestuurderscongres in congrescentrum 'De Werelt'. De BV -staat voor BestuurdersVereniging- is de groep mensen die op alle niveaus volksvertegenwoordiger zijn en qua aantallen hoofdzakelijk raadsleden.

De tweedaagse bijeenkomst is bedoeld om te ontmoeten, geïnspireerd te raken en verbonden te worden met de missie van de ChristenUnie. Terugkijkend op twee verkiezingsnederlagen hield Gert-Jan Segers, directeur van het Wetenschappelijk Instituut, een gloedvol verhaal over wat christenen te zoeken hebben in de politiek.

Hij begon met te zeggen dat het een misvatting is te verwachten van christelijke politici dat zij het onrecht in deze wereld zullen keren als het gaat om bescherming voor het ongeboren leven, wetgeving tegen euthanasie of voor zondagsrust. Christenen zijn allereerst vanuit bewogenheid met hun omgeving missionair en praktisch bezig in de maatschappij zelf. En vanuit dat draagvlak in de samenleving kun je pas in bondgenootschappen nieuwe wetten maken.

Joop Alsema riep op tot meer verbinding zoeken met onze achterban, tot betere herkenbaarheid en tot positionering. Onze keuzes en de insteek ervan moeten we actief uitdragen. Vervolgens werd interactief stilgestaan bij ons uitgangspunt, navolgers van Christus te willen zijn (What would Jesus do? WWJD).

Ten eerste: In ons profiel past het om te strijden voor vrijheid; vrijheid van denken en handelen en vrijheid in eigen kring, de soevereiniteit. En hierin strijden we tegen de secularisten die religie willen verbanden uit het publieke domein, tegen populistische met hun ongelijke vrijheidsbeginsel en tegen islamieten die andersdenkenden beledigen of bedreigen.

Ten tweede: We willen werken aan een overheid die ervoor zorgt dat de marktwerking moreel wordt begrensd. We willen bijdragen aan een bestuur dat rechtvaardig en verantwoordelijk handelt. Ten derde: We willen dat de overheid opkomt voor hetgeen kwetsbaar is. Dat geldt zowel voor het ongeboren en gehandicapte leven als voor dierenwelzijn en natuur. Maar ook een overheid die opkomt voor mensen in andere delen van de wereld die minder

bevoorrecht zijn. We willen onze overvloed delen met de minderbedeelden. Daarbij zijn we in het huidige tijdsbestel op zoek naar een nieuwe rolverdeling tussen overheid, organisaties en burgers. Volksvertegenwoordigers moeten hun best doen om verbinding tussen die verschillende groepen te maken. Dat is een belangrijke rol voor plaatselijke politici.

U merkt het, vanuit WWJD en Bijbels gemotiveerd maakt de ChristenUnie herkenbare keuzes die we kunnen onderbouwen richting u. Volgens één spreker valt zelfs over stoeptegels een Bijbelse insteek te kiezen. Zover wil ik niet gaan, maar puntig en helder uitleggen waarom we ergens voor staan blijft een belangrijk onderdeel van politiek bedrijven.

Jeannet Huizing
Raadslid

ChristenUnie

ChristenUnie Apeldoorn

Oude Raadhuis kamer RH 204
tel. (055)580 12 46

Wethouder

Paul Blokhuis
tel. (055)366 25 81
p.blokhuis@apeldoorn.nl

Raadsleden

Roelof Veen (fractievoorzitter)
tel. (055)542 57 74
r.veen@apeldoorn.nl

Jeannet Huizing-Hekert
tel. (055)522 12 34
j.huizing@apeldoorn.nl

Arjen Tamsma
tel. (055)576 82 04
a.tamsma@apeldoorn.nl

Overige fractieleden

Miep van der Zee
tel. (055)355 72 94
m.vanderzee@apeldoorn.nl

Hanna Riezebos
(055)5410531
h.riezebos@apeldoorn.nl

Alex van Wijhe
a.vanwijhe@apeldoorn.nl

Fractie-assistent

Janneke Slingerland
christenunie.fractieass@apeldoorn.nl

ChristenUnie Apeldoorn pag. 6

Onderzoek naar Apeldoorns grondbedrijf

Dit onderwerp is erg actueel. Het gaat dan vooral om het bericht (januari dit jaar) dat er een tekort van bijna 70 mln dreigt. Nu valt er over dat tekort nog wel iets te zeggen en zelfs te nuanceren. Het gaat niet enkel om geld dat is uitgegeven en niet terugkomt. Het gaat vooral ook om geld dat we in de toekomst dachten te gaan uitgeven, maar waarvan we nu al weten dat het dan niet terugverdiend gaat worden. Het gaat ook om geld dat de komende jaren niet terugverdiend gaat worden, maar daarna mogelijk weer wel.

Complexiteit

Kunt u het nog volgen? Waarschijnlijk niet. Het grondbedrijf is een van de ingewikkeldste onderdelen van de gemeente Apeldoorn. Verliezen op al uitgegeven geld (niet meer te vermijden) en verliezen op nog uit te geven geld (misschien nog wel te vermijden) lopen door elkaar. Het is voor de gemeenteraad moeilijk om dit onderdeel goed in de hand te houden. Niet alleen omdat het om ingewikkelde zaken gaat, maar ook omdat zaken vaak niet-openbaar moeten worden gedaan. Als bekend is waar een bouwterrein voor bedrijven of woningen gaat komen, kan de verkoper een hogere prijs voor die grond gaan vragen. Daarom heeft de gemeente bijvoorbeeld op het nieuwe bedrijventerrein aan de A1 al veel grond gekocht voordat besloten was dat dat terrein daar zou komen. De Raad wist wel dat daar grond gekocht zou gaan worden (hij was niet-openbaar ingelicht), maar hij wist niet hoeveel grond er werd gekocht en wat er werd betaald.

Actief of passief

Het bovenstaande (zelf de grond kopen als gemeente en daarmee ook het risico lopen) is het zogenaamde actieve grondbeleid. Dit voor eigen rekening en risico kopen en ontwikkelen van de grond, was eigenlijk de gewoonte van (bijna) alle gemeenten.

Omdat er op nieuw bouwterrein ook kosten moeten worden gemaakt voor openbare voorzieningen, was zelf ontwikkelen in het verleden de enige mogelijkheid om ook die kosten bij de kopers van deze grond in rekening te brengen. De wet is op dit punt aangepast. Dat betekent dat de gemeente meer dan vroeger in staat is de kosten voor de ontwikkeling van de openbare ruimte bij de toekomstige gebruikers van de grond in rekening te brengen. Er is daarmee minder noodzaak voor een actief grondbeleid.

Dat helpt ons echter niet bij de ontwikkeling van de terreinen die we al (grotendeels) aangekocht hebben. Toen we aankochten, deden we dat binnen de bestaande wettelijke mogelijkheden, waarbij verwachtingen over de noodzakelijke omvang en opbrengst van dit terrein een rol speelden. Nu die verwachtingen veranderen (we denken minder oppervlakte nodig te hebben en wellicht veranderen ook de prijzen), lijkt er ineens een verlies uit te komen. Dat verlies is even onzeker als de winsten waaraan we eerder dachten.

Vervolg

Op 17 februari is de eerder verantwoordelijk wethouder (de heer Metz) geïnterpelleerd. Dat wil zeggen dat er officiële vragen zijn gesteld. Achtergrond was de gedachte dat de raad misschien niet altijd volledig op de hoogte is gesteld van relevante zaken. Aan het einde van het debat heeft de Raad bij motie uitgesproken het te betreuren dat de wethouder soms de indruk van onvolledig informeren heeft gewekt. Daarnaast zal er nu een onderzoek worden gestart. De Raad wil weten hoe het grondbedrijf nu precies werkt, hoe hij wordt geïnformeerd en hoe dus de cijfers over toekomstige winsten of verliezen tot stand komen. Punt van discussie is nog de omvang van dit onderzoek. Een te smal onderzoek laat mogelijk belangrijke vragen liggen, een te breed onderzoek heeft geen resultaat, omdat het onderzoek verzandt. Het zal de kunst zijn om beide uitersten te vermijden. In de derde plaats moeten er besluiten worden genomen om de financiële schade waar mogelijk te beperken en waar nodig te compenseren. Het probleem blijft nog wel een tijdje onze aandacht vragen.

Roelof Veen
raadslid

ChristenUnie

ChristenUnie Apeldoorn pag. 3

Preventie als uitgangspunt in de jeugdzorg

Veranderingen in de jeugdzorg Gemeente Apeldoorn wordt, net als alle Nederlandse gemeenten, vanaf 2014 of 2015 verantwoordelijk voor de jeugdzorg. Nu ligt deze verantwoordelijkheid bij de provincie. De overheid wil dat hierdoor de jeugdzorg dichterbij huis wordt gebracht en daarmee goedkoper wordt.

Zodra gemeenten financieel en qua uitvoering verantwoordelijk zijn voor alle jeugdzorg, wordt op alle bedragen die nu aan jeugdzorg wordt uitgegeven een landelijke efficiencykorting van 300 miljoen euro toegepast. Het totale budget is een kleine 4 miljard euro. De ChristenUnie Gelderland maakt zich zorgen over deze korting en wil daarom het provinciale budget ook na de overdracht inzetten bij gemeenten. Provincie Gelderland heeft in de afgelopen tijd tientallen miljoenen in de jeugdzorg gestoken om daarmee o.a. de wachtlijsten van de jeugdzorg terug te dringen. De geleidelijke overdracht van de jeugdzorg van provincie naar gemeenten heeft juist extra financiële ruimte nodig om de kennisoverdracht soepel te laten verlopen.

Veel jongeren zijn in de afgelopen jaren geholpen, de wachtlijstproblematiek in Gelderland is afgenomen. Provincie en gemeenten zetten samen in op preventie als startpunt van jeugdzorg. De gemeente voert de regie vanuit het Centrum voor Jeugd en Gezin. Eenvoudige hulpvragen over opvoeden en opgroeien moeten via de laagdrempelige CJG's worden opgelost. Apeldoorn heeft al drie centra, in west, zuid en noord. Oost volgt later dit jaar. Betere preventie door de CJG's moet ervoor zorgen dat de instroom in de jeugdzorg zal afnemen. In Apeldoorn is Bureau Jeugdzorg vanaf het begin één van de deelnemende organisaties in het CJG. Daardoor zijn er hele korte lijnen en ligt de nadruk op preventie.

Pedagogische visie

Ouders en opvoeders redden het niet altijd alleen en soms is er dan professionele hulp nodig. De ChristenUnie vindt dat bij deze opvoedondersteuning vanuit de CJG's zoveel mogelijk moet worden uitgegaan van de eigen kracht van gezinnen en dat zij zoveel mogelijk zeggenschap krijgen over de geboden ondersteuning. Reden voor mij om te vragen naar de pedagogische visie van ons CJG. Deze is in maart 2011 opgesteld; de verschillende organisaties die in het CJG samenwerken, hebben daarin een gezamenlijke visie op opvoeden en opvoedingsondersteuning geformuleerd. De visie is kort en zakelijk (5 A4tjes); ik noem u twee belangrijke uitgangspunten:

- Ouders bepalen vanuit de eigen (gezins)cultuur de waarden en normen, die zij willen overdragen.
- De steun gaat uit van het 'zo zo zo zo principe' (zo snel, zo licht, zo kort en zo dichtbij mogelijk).

De ChristenUnie steunt deze lijn volledig.

Samenwerking

Als ChristenUnie Apeldoorn blijven we de ontwikkelingen met belangstelling volgen. Ik heb gevraagd naar de samenwerking met het onderwijs; mij werd verzekerd dat het lijntje met het onderwijs kort is.

De kernpartners van het CJG (jeugdgezondheidszorg Verian en GGD, MEE Veluwe, MD Veluwe, Wisselwerk, en Bureau Jeugdzorg) nemen deel aan de ZorgAdviesTeams van basisscholen. Voor de 12+-jongeren wordt nog wel gezocht naar beter contact. Voor het voortgezet onderwijs kan wellicht worden overwogen of een spreekuur op een vast moment een oplossing biedt.

En hoe is het met de onderlinge informatie-uitwisseling tussen hulpverlening, leerplichtambtenaren en andere betrokkenen? Een instrument voor betere samenwerking is de verwijzindex. De verwijzindex risicjongeren (VIR) is een digitaal systeem dat risicosignalen van hulpverleners over jongeren (tot 23 jaar) bij elkaar brengt. Door de meldingen in de verwijzindex weten hulpverleners sneller of een kind ook bekend is bij een collega, zodat zij kunnen overleggen over de beste aanpak. Er moeten aanwijzingen zijn dat er echt iets aan de hand is voordat tot melding aan de verwijzindex kan worden overgegaan. De verwijzindex is inmiddels in gebruik genomen en de meeste gebruikers zijn getraind. Het dagelijks gebruik van de verwijzindex in de praktijk laat te wensen over. Gewenning aan het gebruiken van een nieuw instrument lijkt daarvan de oorzaak. Hoe de samenwerking met de regionaal opererende jeugdzorg uit gaat pakken is op dit moment ook nog onbekend. Hier is uiteraard tijd voor nodig, maar samenwerking is wel cruciaal voor het bereiken van het doel: goede opvoedondersteuning en daarmee een afname van de druk op de jeugdzorg.

Hanna Riezebos
fractievoortwoordiger

ChristenUnie

Bestuursmededelingen

Op 12 april hopen wij onze ledenvergadering te houden. Een uitnodiging hiervoor ontvangt u binnenkort.

INa de huishoudelijke vergadering wordt de avond vervolgd met een thema-avond over het onderwerp:

Kerk en staat: vriend of vijand?

Betekent 'scheiding tussen kerk en staat' dat beiden ook niets met elkaar te maken willen hebben? En als dat zo is: is dat dan ook een gewenste situatie? Of zouden kerk en overheid elkaar wat te bieden hebben? Over deze vragen wordt in een forum gediscussieerd. Ook is er ruimte om in te gaan op vragen vanuit de zaal.

Deelnemers zijn:
wethouder drs. P. Blokhuis,
voormalig legerpredikant dr. J. van Eck, predikant ds. W. Smouter, fractievoorzitter R. Veen.
De discussie staat onder leiding van Hans van Arkel.

De avond vindt plaats vanaf 20.15 uur in het CODA Auditorium, Vosselmanstraat 299, Apeldoorn
Museumingang: hoek Vosselmanstraat/Roggestraat.

Reserveer in uw agenda voor een inspirerende avond!

Erik Jan Aalbers
voorzitter bestuur

Cameratoezicht in Apeldoorn

Onlangs is het cameratoezicht besproken in de gemeenteraad. In Apeldoorn kennen we op drie plekken (publiekelijk) cameratoezicht, namelijk: het Caterplein, Beekpark en de Interwijk tunnel.

Het cameratoezicht zelf werd niet echt ter discussie gesteld. Er waren wat vragen rondom de tijden dat ze aanstonden en er werd de suggestie gedaan om het toezicht uit te breiden, maar los daarvan was iedereen het met elkaar eens dat cameratoezicht wenselijk is. De ChristenUnie is ook altijd voorstander van cameratoezicht geweest als de veiligheid daarmee gediend wordt.

De vraag is natuurlijk; hoe meet je het effect van camera's op veiligheid?

Doordat het antwoord op deze vraag moeilijk te geven is werd het evaluatierapport nogal kritisch ontvangen. Het blijkt lastig om de daadwerkelijke invloed van camera's op veiligheid in beeld te brengen. Er wordt niet geregistreerd wanneer er op basis van camerabeelden politiemensen ingezet worden. En aangezien de camerabeelden vooral een preventieve functie hebben, dat wil zeggen dat ze vooral worden ingezet om incidenten te voorkomen, is het belangrijkste effect dus feitelijk onmeetbaar.

Het is wel meetbaar, maar dat zou betekenen dat er extra inzet zou moeten komen van politieagenten. En dat is weer in strijd met het hele idee van meer blauw op straat. Wat vindt u van het cameratoezicht in Apeldoorn? Zouden er meer camera's moeten komen of is het goed zoals het is? Tast het onze privacy aan? Of misschien wel de belangrijkste vraag; voelt u zich veiliger door het cameratoezicht?

Alex van Wijhe
fractievoortwoordiger

ChristenUnie

Bestuur ChristenUnie Apeldoorn

voorzitter: Erik Jan Aalbers
E.J.Aalbers@tschrijvertje.nl
06 - 14598643

secretaris: Thea Buurman
Nieuwe Voorweg 5
7364 AD Lieren 055 - 506 28 60

penn. : Otto Ronner
Balustrade 21 7325 GP
Apeldoorn 055 - 360 40 99

overigen: Mieke van Arkel
tel. 055 360 40 49
email: mieke.van.arkel@planet.nl

Bart den Dekker
tel. 055 534 63 31
email: bartencorrie@filternet.nl

Fredy Meel
tel. 055 3602806